

ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΘΕΝΑ

ΤΟ ΕΛΑΤΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

(Πρελήψεις και δεξοσάσι της Βορεινής Εύρώπης)

Τò ελατο στην Έλλάδα και άλλω, Τι πιστεύουν στην Κροατία. Τò λυχνόρι των Μάγων. Τι έφαθε ό Άγ. Τιντελίνας... Τò ελατο και τὰ πνεύματα. Τι πιστεύουν οι Βαυαρει. Τὰ μάγια των κουκουράτων. Τι παθαίνουν τὰ περφηνα κορίτσια... Τὰ ελατα στη Ν. Δ. Μακεδονία κλπ. κλπ.

Τò ελατο στην Έλλάδα δεν έχει την γενική Χριστουγεννιάτικη ποίηση, πού έχει ος άλλους λαούς και θώος στους Βορείους. Ο Έλληνας λαός τò κρατήσε ως σύντροφο των άρματωλών και των κλεφτών και δεν τò άναμισε διόλου στή Χριστουγεννιάτικα εθιμά του. Τò ίδιο και οι Βαλκανικοί λαοί. Έστὸς των Σέρβων τής Κροατίας οι όποιοι λένε ότι τò ελατο ήταν μιά λυχρία γροσσι, από εκείνες πού πύγα οι Μάγοι Βασιλεις για δώρο στή Χριστό! Λένε επίσης πώς διαν έφτιασε ό Ήρσοδ, για τήν Α΄ γροσσι, ή λυχρία λημονήθηκε στή φάνη. Ένας περσαιτικός διαβήτης τήν είδε τότε και τήν πήρε. Νύχτωσε ό άνθρωπος αυτός σ' ένα βουνό από τὸ κ' α' άκουσε ξαφνικά μιά δυνατή φωνή να τὸν λέη τὰ επιστηγήνη τή λυχρία εκεί άπ' όπου τήν πήρε. Ο διαβήτης δεν υπάκουσε. Έπειδή όμως είδε να έρχονται από μακριά λησται τήν έχωση κυρτά σ' ένα μέρος. Κι' όταν μετά καιρο πήγε για τὰ τήν ξαναπάρη, τήν βρήκε μεταμορφωμένη σ' ένα ελατο. Τò έκοψε λοιπόν κ' αυτός, τὸ πήρε στήν εκκλησία κ' εκόλλησε λαμπάδες άπάνω στούς κλώνους του. Από τότε άνήμερα τὰ Χριστούγεννα στήνουν όλα τὰ σπύτια δένδρα Χριστουγέννων, καταστέλιστα, λαμπροφάνιστα, γεμάτα κηριά και λαμπάδες για ν' αποδώσουν οι άνθρωποι στή θεό, τὸ κρησπήσιο, πού ένας πρόγονός των, τὸ τὸ άφίγησε...

τεροδται μετά τὰ μεσάνυχτα των Χριστουγέννων πού τὰ δένδρα όλα και τὰ ελατα θα λειτουργηθούν.

Στήν Νότιο Αυστρία επίσης πιστεύουν ότι ος ελατα είχαν μαγευθεί και μεταμορφώθει πολλά άουφα κορίτσια.

Τὸ ψηλό και λιγερὸ άνάστημα τὸ ελατου συνετέλεσε στήν πρόληψη αυτή. Πιστεύουν επίσης ότι τὰ κορίτσια πούγιναν ελατα, τιμωρήθηκαν έτσι για τήν ύπερηφάνειά τους!...

Όποιοι νέος κατορθώσει να κόψη τήν ψηλότερη κορυφή αυτών των ελετιών των στοιχειωμένων κατά τήν νύχτα των Χριστουγέννων και τήν φέρει στήν Άγία Τράπεζα και λειτουργηθή εκεί άπὸ τρεῖς ήμέρες, τότε τὰ μάγια λύνονται και στή θέση τὸ ελατου ποροναιότα ή άμορφη κόρη, ή όποία άνηκει πού ος κείνων πού τήν ελευθέρωσε...

Σ' όλα τὰ Γερμανικά τρογούδια τὸ ελατο εξυμνείται για τή χαρά και τή θροσιά του. Νέοι, κυνηγοί, έρωτευμένοι, νιο-φοι, σοσιατίστες, δι-λοι λαοί στή πανηγύρια, μ' ελατα στολίζονται. Η άειπαλίης προσκοιδα του είναι τὸ σύμβολο τής αλωνίου ιεότητος, τής αλωνίου άγάπης. Με ελατο στολίζονται κ' ό έπιστάης όταν πήγαμε τήν νύχτα να άνειή στή παραθύρι τής ώρας του.

Στις γιορτές, στή πορνύρια, στις ύποδοχές, τὰ σπύτια και οι όδομοι στολίζονται με ελατα. Το ελατο είναι ό «Μούσος τὸν χειμώνα», σύμβολο αλωνίας ζωής και βλαστήσεως τής φρέσκης. Άκόμα και διαν βάζουν τήν σκεπή ενός σπιτιου στήν Γερμανία, τήν στολίζουν με ένα οισσανι από ελατα, ως δένδρον εύτυχίας δια τούς μέλλοντας καιόλους. Έπίσης και οι μαστόροι ελατοστολίζονται.

Στή Ν. Δ. Μακεδονία πιστεύουν ότι τὸ ελατο πιάνει τις βουκοκοφές για να εμπόδιση τὸν χειμώνα και τὰ χιόνια να κατεβούνε παρά κάτω, μήπως τὸν φάνουν με τὸ πάγο τους, τις άγαπημένες του άξυές, όπου φτερώνουν παντοσε κοντά του...

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΝΕΚΡΟΥ

Ένας Εύρωπαιός πού εθύνησε πού δλίγων ήμερών από ένα του ταξιδιού στήν Ιαπωνία διηγήθηκε τὸ εζης περιεργότατο περιστατικό. Από τήν Ιαπωνίαν εήγαγε στις Ινδίες με τ' ατιούπλιον κάποιος Ίνδης άεροπλοία. Κατά τὸ διάστημα τὸν ταξιδιού πέθανε κάποιος επιβάτης κ' έπροπε σύμφωνα με τὰ ναυτικά εθιμα τὰ τὸν εζεν στή θάλασσα.

Τήν ώρα, όμως, πὸ επρόκειτο για γιγή ή τελετή τής θάλουσινης αυτής ταφής, γεννήθηκε ένα άπροσπο ζήηημα Σέ πούά θρησκεία άνηκε ό πεθαμένος και πούς παπάς έπροπε να ψάλη τή νεκρική ά-ολουθία; Κανείς, όμως, από τούς έπιβάτας δεν ήξερε τίποτε.

Τὸ Ίνδιον άεροπλοίου επέβησαν ίερείς όκτώ θρησκείων, βουδδιστά, βουδδιστά, Ανταιστήτα, Τοουκοινδοί, καθολικοί κ.τ.λ. Οι ίερείς σινοεσηθηκαν μεταξύ των για να εξακριβώσουν μήπως διαν έξοθος ό μακαρίτης είχαν επικαλεστή τήν εύλογία κάποιου άπ' όλους. Ούτε αυτήν τήν φορά, όμως, δεν κατορθώθη να εξακριβωθή τίποτα.

Έπειδή τὸ ζήηημα έμεινε έτσι άλυτον ό πλο άρχος έπήρε μιά γενναία άπόφαση. Είπε στούς ίερείς να εύλογήσουν όλοι μαζί τὸ νεκρό, ό καθένας στή γλώσσα του και σύμφωνα με τὰ εθιμα τής θρησκείας των και κατέπιν τὸν φωνητόρισε στή θάλασσα!

Έκείνος ό λαός στή θρησκευτική αιοθημα τὸν όποίου, βαθειά έχει τις ρίζες του τὸ ελατο, είναι ό Γερμανικός. Τὸ ελατο και ή βελανιδιά, εινε και τὰ δύο στενά δεμένα με τήν γερμανική σκέψη και τήν πορηι από αιώνας ως τὰ σήμερα.

Όταν ό Άγιος Ταντολίνας, ος κάποιος παλιό Γερμανικό μοναστήρι, έκοψε ένα ελατο πού τὸ λάτρως ό λαός, για να άναγγίλη τήν νίκη τὸν Χριστιανισμοῦ, τὸν εθανάτωσε τὸν πληθος, γιατί τήν πηξεν τον τήν θεώρησης ως άνοσιούγημα κατά τὸν Θεόν!...

Οι Ούγγροι επίσης πιστευαν άλλοτε ότι τὸ ελατο θα επιζήσος και μετά τήν καταστροφή τὸν κόσμου. Τόση μεγάλη εμπιστοσύνη είχαν στήν δύναμη και τήν άντοχή αυτὸ τὸ δένδρον!...

Στή Βαυαρία πιστεύουν ότι μέσα στή ελατα κατοικοῦν τὰ καλά πνεύματα, πού προστατεύουν τήν συντροφιά. Τὰ πνεύματα αυτὰ τιμωρουν δεικνούς πού κήνουν κακό στή δένδρα αυτὰ.

Άκόμα και στή κουκουράρια τὸ ελατου απολίδουν στή Βαυαρία Ιδιούτως θανατωτές... Έκείνος πού θα κόψη κουκουράρι από ελατο τὸ πρωτὸ τὸν Άγιού Ιωάννου, πού άνατ-λνει ό ήλιος από τήν ψηλότερη κορυφή τὸν δένδρον και θα τὸ κρατήση στον κόφης του επί 24 ώρες δεν πληγώνεται οτιε σκο-άνεται από σφαίρα!

Έπίσης εκείνος πού τρώει, κάθε πρωτὸ ένα σπόρο από τὸ κουκουράρι αυτὸ και πάει στή νύχτη, δεν έχει τὰ φοβηθή από κυνηγετικό άνοσιούγημα...

Άκόμη ό λαός πιστεύει ότι τὸ κουκουράρι τὸν ελατου άν κοψη και τοποθετηθή στήν εκκλησία, γιαντρεσει έκείνον πού θα τὸ τοποθετήση, άν ύποφερη από άρρώστια.

Τελος όποιος κρατίζει λειτουργημένο ελατο επά-ω του τήν νύχτα των Χριστουγέννων μπορεί τὰ ίλη τις ιεραίδες πού γυρίζουν στούς όδομους!

Στήν Αυστρία πιστεύει ό λαός ότι μέσα στή ελατα κατοικουν μάνιους κ' άπὸ τούς κλάδους των φκιάζουν τὰ μαγικά τους άμωθρα, άπάνω στή όποια μαβαλλικεύουν και πὰ σ' άστρα!

Η δύναμις των όμως αυτῶν εθνοδ-

